

платно — — Си изваде ноже отъ пазу'а; И си падна юнакъ затъ дво-
ро'и. *M. 105.* Стигвеещемъ у момче-то 'си-те тіе дарови обесватъ на-
диздъ въ одая-та, кѫде момче-то иматъ обесени 'сите дарови. *ib. p.* 518. Демиръ-капи є на прави-отъ брегъ отъ Вардаръ. Тамо поминвить
пѣтникъ-отъ низъ камнени длиздови, кои сеть рамни, како да бѣха
мерени и нарѣчно пресечени въ планина-та. *ib. 528.* Длиздъ длиздо-
сано, варъ варосано, ни дзирка ни продзирка (яйце). *ib. p. 531.* (там.).

Дзирка-продзирка (мак.) с. сл. ж. отверстіе, просвѣтъ. См.
подъ сл. длиздъ.

Дзундзуле мак. название цветка: „Девойко, девойко, цѣрвено-
яболко! Изгорефъ за тебе, како ленъ за вода, Босильокъ за сенка,
дзундзуле за леса, Калаферъ за роса, Турчинъ за кокошка —, юнакъ
за девойка. *ib. 423.*

Дзунж (мак.) вишу: Чевли-тѣ ти тропа'е, Како мѣска поткова-
на, Гайтанъ-отъ ти дзунеше, Какъ отъ мѣска опашка. *M. 595.*

Дзуница с. ж. 1) поясъ, шарфъ: Падна паша въ ливаги-то,—
Ми зедо'е дзуница-та, Пашу коня попражи'е. *M. 451.* 2) обручъ въ
западкѣ: Имамъ сестрица со дванаесетъ дзуници спѣть (бочва). *M.*
p. 531 (там.).

Дивакъ Дивакъ с. м. дикарь. **Дивачка** с. ж. дикарка. **Ди-
вачъкъ** **Диваческъ** пр. дикій: Благатички тія диваці. *L. D. 1871*
p. 111. Отъ това диваческо състояніе па до найвисокѣ-тѣ цивилиза-
ціи води една длъга стъльба. *ib. 1874 p. 111.* Малко-помалко дивачка-
та са научила да прѣде вѣлна, но не можала да усвои никакви други
знания. 3. *148.* Ама ти, диваку, што стоишъ, рѣцѣ увисналъ? *Tb. 4.*
На тъя диваці тѣло-то было червено като бакъръ. *I. 251.*

Диване* (*divané, adj. et s. p. Fou, furieux*) с. с. бѣшеный:
„Той е едно диване“, отговори тя, безъ да ма погледне. *L. D.*
1875 p. 135.

Диванъ* (*divân, s. a. p. 1. Collection de poésies. 2. Audience
publique du monarque. 3. Salle d'audience. 4. Conseil, tribunal*) с. м.
1) аудіенція: Новый завладѣтель седмохълмія съ голѣмѣ сляностъ го-
е прїѣлъ на одиенції (диванъ). *Гп. 212.* 2) приемное помѣщеніе: Га-
лерия=прустъ, дивана. *Rsh. 126.* 3) горница, зала: Тарчаничкумъ сѣ
качи на диванъ. *M. 101.* Коня вѣрза въ дѣлга конушница, Па сѣ
вкачи више на дивана. *ib.* А Марко низъ диванъ сѣ разшетвить. *ib.*
145. Си отидве на диванъ високи, Си ставі'е манджи господарски. *ib.*
192. А егиди два браки рогени, Що є пискотъ на диванъ високи.
ib. 56. И ми найде негва стара майка, Кѫде седитъ на диванъ висо-